

men jeg skal dog derved bemærke, at under alle Omstændigheder vil denne Maade at bringe Bøjsendtgjørelserne ud paa være lige saa god og sikkert bedre end den nuværende. Lader os se, hvorledes Forholdet er for Diebliffet. For Diebliffet er der i Sjælland ikke et eneste Blad til at bringe Bøjsendtgjørelser ud blandt den almindelige Del af Befolkningen; „Berlingske Tidende“ holdes af en indskrænket Klasse, af nogle Forretningsmænd og velhavende Mænd, men der er ikke en eneste Menigmand i Sjælland — og forøvrigt heller ikke i det øvrige Danmark, — der holder „Berlingske Tidende“. Sjællands Stift mangler for Diebliffet en officiel Bøjsendtgjørelsestidende, og det Samme er Tilfældet med ikke faa Dele af Landet. Det gjælder saaledes om Hjøsteds Amt, om Kjøbenhavn Amt, om en Del af Ribe Amt, om Veile Amt, om en Del af Randers og Skanderborg Amter, om Assens Amtsraadsreds og en Del af Svendborg Amt. Jeg tror, at det er omtrent $\frac{3}{4}$ af Landet, jeg her har nævnt, som er uden officiel Bøjsendtgjørelsestidende. Visse enkelte Egne ere begunstigede i saa Henseende, og det undrer mig ikke, at Mænd, der særlig have Kjendskab til disse Egne — f. Ex. det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk), der fremdrog, hvilket stort Savn det vilde være for Aarhus og Omegn —, som nyde denne Fordel, ikke have lagt Mærke til, hvorledes det gaar i andre Dele af Landet, hvor saadanne Blade fuldstændig savnes. Det Blad, hvorom der her er Tale, vil ikke blive udbredt som en almindelig Avis, men det vil aldeles sikkert blive holdt af Kommunerne, naar det bliver billigt nok, og ikke blot af dem, der nu holde „Berlingske Tidende“ og Stiftstidenderne udenfor deres Byers Opland, men man vil slaa sig sammen om at holde et saadant Blad, hvori almindelige Bøjsendtgjørelser findes, naar det, vel at mærke, bliver billigt nok, og dette vil der Intet være til Hindrer for. Jeg vil derved tillade mig at anbefale Flertallets Forslag. Jeg tror, at paa denne Maade kommer man ind paa en sund og rigtig Vej, en Vej, hvorved vi lægge et Grundlag, som der kan arbeides videre paa; derved det bliver fornødent at gjøre Forandringer; thi mulig vil det vise sig fornødent at gjøre saadanne Forandringer for at bringe det videre, men det er et sikkert og godt Grundlag, som borttager den nuværende store Uretferdighed, der findes Sted derved, at der rundt omkring i Landet opretholdes en Række Blade, som udøve en høist skadelig Indflydelse paa Befolkningen paa Grund af det Tryk, hvorunder de søle sig selv om der ikke lægges Bægt paa dem, og de konservative eller reaktionære Tendenser, som de forfølge.

Alberti: Naaget jeg særdeles paaskønner de ærede Udvvalgsmedlemmers utværlige Udførelse i at oplyse os om deres Betragtning af Sagen, kan jeg dog ikke afholde mig fra at an-

stille nogle Betragtninger over Betænkningen, som maasse ere noget forskjellig fra dem, der hidtil ere fremkomne. Det for mig interessanteste Punkt i Betænkningen er, at Udvalget begynder at faae Affmag for Lov- og Ministerialtidenden og forlynder os, at det dog er altfor meget at sætte 8,000 Rb. om Aaret paa dette Blad. Heri er jeg fuldstændig enig med det ærede Flertal og med det ærede Mindretal, hvis det slutter sig dertil; jeg ser nemlig ikke rigtig, om Udvalget er fuldstændigt enig deri. Jeg er fuldstændig enig i, at er der Noget, Regjeringen ikke forstaa at gjøre, er det at udgive en Lov- og Ministerialtidende, thi et mere ubehøvet Blad end det, tror jeg neppe der kan tænkes. Det vilde være interessant, om nærværende Udvvalg eller maasse Finansudvalget kunde sige os, hvor mange betalende Abonenter der er paa Lov- og Ministerialtidenden; naar man trækker de Holdere fra, som bestaa af de ærede Rigsdagsmænd og saadanne Funktionærer, der ere udstyrede med kongelig og folkelig Bestalling, tror jeg rigtig nok, at Holdernes Antal er saare lidet. Dette er imidlertid det Glædelige for mig; thi skjøndt Ministerialtidenden ikke er mere end 2 Aar gammel, haaber jeg, at det snart vil vise sig, at den ikke bør bestaa, men at Forholdet, som det var før, var meget bedre. Lad dem, der ville holde en Ministerialtidende, gjøre det, men lad Statskassen være fri for at punge ud med 8,000 Rb. for gratis at laste et Antal Exemplarer ud til Rigsdagsmænd og Sogneforstandere, som meget godt have Raad til at betale de Love, som de skulle holde og bruge. Jeg haaber altsaa, at den Tid ikke vil være fjern, da Misforholdet med dette Blad vil blive mere almindelig. — Det ærede Flertal synes efter min Forstand at gaa en behøvelig Sneglegang og at begaa en behøvelig Feilslutning ved at tro, at det kan afhjælpe Ministerial- og Lovtidenden ved at udsætte Bladet noget syldigere med nogle fjedommelige Advertissementer. Det ærede Flertal synes endog at ville anvende en vis Censur ved den salig Statstidende, der nu skal leve op igjen, thi det er paa ingen Maade alle Advertissementer, der maa faae Blads deri. Nei, Flertallet har jo i § 1 en meget smuk Sondring af, hvad der fortjener at indrangeres i et saadant officielt Blad, hvori Regjeringen ogsaa skal have Lov til at skrive; Rundslagsvæsenet og Talsbydelser f. Ex. maa ikke findes deri. Naar jeg skal sige min Hjertens Mening, tror jeg dog virkelig, at det Blad, som det ærede Flertal stiller i Udsigt, ikke bliver nær saa interessant som Kjøbenhavns Adressavis; det er ikke meget smigrende eller indbydende, men jeg har den Tro, og jeg lægger ikke Dølgemaal derpaa, at Kjøbenhavns Adressavis har i sine skønneste Velmagtsdage indeholdt Regjeringsartikler, og det er jo det, som det ærede Flertal vil have, at dette Blad ogsaa skal gjøre, for derved at vinde Udbredelse, men det ærede Flertal har formodentlig glemt, at der